

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3Nt/72/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716011111
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716011111.2

Uznesenie

Samosudca Okresného súdu Martin JUDr. Marián Rošak na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.05.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného D. X., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., Š. XXXXX/X, t. č. bytom a adresa na doručovanie písomností U., S. X, na povolenie obnovy konania zo dňa 13.09.2016, tunajšiemu súdu doručený dňa 16.09.2016, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 23T/36/2012, v ktorej bol rozsudkom zo dňa 26.07.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/103/2012 zo dňa 27.09.2012, právoplatne uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z a m i e t a, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

odôvodnenie:

Odsúdený podal na tunajšom súde dňa 16.09.2016 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 23T/36/2012.

Vo svojom návrhu uviedol, že žiada o obnovu konania, lebo sa naskytili nové dôkazy, a to výpoveď a čestné vyhlásenie svedka H. R. a J. X..

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. súd prejednal návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí. Vypočul na ňom odsúdeného, svedkyňu poškodenú Z. S., svedkyňu J. X., svedka H. R., oboznámil sa so stanoviskom prokurátora a podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy: návrh na obnovu konania, čestné vyhlásenie dcéry J., čestné prehlásenie H..R., odpis z RT, nariadenie výkonu trestu, výzva na nastúpenie do výkonu trestu, návrh na vykonanie dôkazov, rozsudok OS BA V. sp.zn. 22P/13/2016, žiadosť D. X., podstatný obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 23T/36/2012, z neho obžalobu, rozsudok, uznesenie KS.

Odsúdený vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že poškodená ako bývalá družka si vymyslela skutok, a to aby ho dostala z bytu, aby mohla vymeniť byt, čo sa aj stalo. Keď tak urobila - 3 dni po tom, čo ho zobrali policajti, dozvedel sa aj od dcéry, ktorá mala vtedy XX rokov, že mala byť ovplyvnená matkou. Dcéra mu rozprávala, že poškodená ju učila ako má vypovedať na polícii. V tom čase dcéra mala XX rokov. Dcéra žije s ním už druhý rok, nechcela žiť s matkou s tým, že dcéra mu o tom ovplyvňovaní matkou povedala niekedy v lete minulý rok. Taktiež sa v letných mesiacoch stretol aj s druhom svojej družky. Ide o svedka H. R., ktorého stretol náhodne v meste J. na pešej zóne v lete minulého roku, bol to jeho bývalý sused, v minulosti žil s jeho bývalou družkou, poznal ho z videnia a vie, že v súčasnosti už nežije s jeho bývalou družkou Z. S.. On mu opísal aká bola poškodená - jeho bývalá družka, že keď si vypila, bola agresívna. A keď zistil aká je, mal obavy, aby neskončil ako on, a preto teda ukončil to spolužitie. Keď stretol toho p. R., tak ho poprosil, či je ochotný mu dosvedčiť, to čo

hovoril. To čestné prehlásenie písal sám p. R. a následne mu to poslal do miesta súčasného bydliska. On netvoril to čestné prehlásenie p. R.. Keď sa s dcérou bavil o tej výpovedi na polícii, ona mu neskôr povedala, že jej to je ľúto. On si myslí, že to nie sú slová jeho dcéry v tej zápisnici. Dcéra mu hovorila, že mama ju učila ako má vypovedať, že to učila ako ju, tak aj staršiu dcéru. Dcéra J. vedela o tom, že to nie je pravda. Poprosil dcéru, aby urobila nejaké vyhlásenie, dala to na papier ak to chce urobiť, ona to urobila a napísala čestné vyhlásenie. To čestné vyhlásenie si písala ona. Dcéru mu zveril súd do opatery v januári tohto roku. Ten rozsudok Okresného súdu Bratislava 5 z 13. januára o zverení do osobnej starostlivosti zatiaľ nie je právoplatný, nemôžu rozhodnutie doručiť matke. Poškodená neprispieva na výživu maloletej, keďže nie je právoplatný rozsudok o zverení do osobnej starostlivosti.

Svedkyňa Z. S. poukázala na skutočnosť, že jej bývalý druh bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania, keď prišla domov z práce, začala slovná hádka, chcela sa ísť okúpať, on prišiel za ňou do kúpeľne, zastavil jej vodu, že nemá právo používať to, čo je v byte, vyhrážal sa jej aj zabitím. Ona v tomto konaní bola poučená, že má vypovedať pravdu a vypovedala pravdu, nemá čo zmeniť na svojej výpovedi. Jej dcéra J. X. vypovedala v tomto konaní tiež, vypovedala pravdu. Nie je pravda, že dcéru nútila hovoriť ako má vypovedať v tomto konaní. Ona nechcela, aby v tejto veci vypovedala, ale policajti to chceli. Dcéra J. mala vtedy XX-XX rokov. Nemala nutkanie hovoriť jej, čo sa stalo, veď ona videla, čo sa stalo. Vtedy dcéra žila s nimi v domácnosti, v súčasnosti dcéra žije s otcom, lebo bola prijatá na strednú školu. Jej vzťah s dcérou je normálny, ako bol aj predtým, nie je nejakým extrémne naštrbený. Výpoveď v čestnom prehlásení, čo jej dcéra napísala, nie je pravdivá, jej dcéra chce podľa nej otcovi pomôcť, nakoľko žije uňho v jeho domácnosti, nechce prísť o to, čo má, chce si to udržať, nechce mu urobiť zle, aby išiel do basy. H. R. je len jej kamarát, žili spolu asi dva mesiace, ale neklapalo im to. Nie je pravda, čo uvádza pán R., že sa musela zbaviť pána X., že ho potrebovala dostať z bytu, aby mohla vymeniť byt. Išla na Matru, povedala im, že finančná situácia je neúnosná a požiadala o výmenu bytu. Výmena bytov nastala až keď pán X. bol preč, keď bol zavretý a vtedy to riešila. Nevedela sa presne vyjadriť, kedy presne išla na Matru, či to bolo pred alebo po odsúdení pána X.. Nekomunikuje s H. R., rozišli sa kamarátsky v dobrom. Berie ho ako normálneho cudzieho človeka. Pán R. podľa nej asi pocíti, že sa s ním rozišla, keď spolu žili, ona ho brala ako kamaráta, nebrala ho ako druhu, on mal svoju domácnosť, ona svoju. Ona teraz momentálne žije s priateľom v N., pracuje tam, má ešte staršiu dcéru, ktorá tiež spolu so svojim priateľom žije v N.. Nie je problém, aby mladšia dcéra žila s ňou v N.. Hádky s pánom X. boli aj v minulosti pred tým januárom 2012, mali takéto problémy, keď musela volať políciu. V byte boli spoločnými nájomcami. Žiadosť o výmenu bytu podala sama, kvôli financiám, bolo jej to umožnené. Byt patrilo mestu, ona im oznámila, že jej bývalý priateľ bol vzatý do väzby, zo strany Matry jej to bolo umožnené. Na žiadosť o výmenu bytu asi nebolo treba súhlas pána X.. Ona z tejto výmeny nemala žiadny finančný prospech. Pána R. spoznala, keď začala pracovať brigádne v krčme. Poznali sa dlhodobo ako bývalí susedia. Po vzatí pána X. do väzby, boli s pánom R. iba kamaráti, on bol v tom čase čerstvo rozvedený. V jednej domácnosti spolu s pánom R. žili, nevie kedy to bolo, ona najprv s deťmi asi dva roky žila v tom dvojizbovom byte a až následne spolu žili v jednej domácnosti s pánom R.. Nepamätala si, že by na pána X. vyťahovala počas hádok nejakú zbraň. Ona nehovorí, že dcéra videla, čo sa stalo, ale bolo to v byte, boli tam hlasné výkriky, počuli to obidve dcéry. Pamätá si, čo dcéra povedala na polícii, „berte otca preč“. Nemá dôvod klamať. Nepamätá si na to, kedy presne sa sťahovala z bytu. Jej dcéra v tom čase mala malého synčeka. V žiadosti o zmenu mena, nemyslí si, že je to jej písmo. Ona si ani nepamätá, na ten papier, že by niečo také podávala. Nepamätá si na to.

Svedkyňa J. X.N. na verejnom zasadnutí uviedla, že v minulosti vypovedala ako svedkyňa vo veci jej otca na polícii. Na súde nebola vypočutá, vyšetrovateľ ju poučil o následkoch krivej výpovede. Ona vtedy nevypovedala pravdu, lebo mamina jej dopredu povedala, čo má hovoriť, ona si vtedy myslela, že jej výpoveď nie je dôležitá. Jej ocino vtedy išiel do väzby. Nie je pravda, že by videla, ako ocinu ublížil mamine. Bola svedkom len hádok, nikdy nevidela, že by ocino napadol fyzicky maminu. Ona vtedy povedala, že ocino fyzicky napádal maminu, že ju bil, že bola svedkom toho, ako v kúpeľni ocino napadol maminu, že jej otrieskal hlavu o umývadlo. Toto však nie je pravda. Ona v tom čase nebola v kúpeľni. Okrem vulgárnych výrazov nepočula vyhrážanie, že by sa ocino mamine vyhrážal smrťou. Vtedy to tvrdila, pravda je však taká, že ocino sa mamine nikdy nevyhrážal. Ona mala výčitky, že ocinovi krivdila, preto zmenila svoju výpoveď. Nenapadlo ju to urobiť hneď, takéto čestné vyhlásenie, to čestné vyhlásenie písala sama, našla si ako to má vyzerat' a napísala ho sama. V tom období v roku 2012-2014 nežila s otcom. S otcom začala žiť v lete pred tým ako išla na strednú školu - v lete 2015. Čestné vyhlásenie napísala až neskôr, ale ocinovi to povedala už skôr. Čestné vyhlásenie napísala sama v U. a aj ho sama podpísala. Nevedela, že pán H., napíše rovnaké alebo obdobné čestné

vyhlásenie, že použije rovnaké slová. Keď vypovedala na polícii v pôvodnom konaní, tak žila s maminou, keď napísala čestné prehlásenie, žila v spoločnej domácnosti s ocinom. Vypovedá z vlastného dôvodu, kvôli vlastnému svedomiu. V obidvoch prípadoch brala na vedomie, že sa vystavuje nebezpečenstvu trestného stíhania pre krivú výpoveď. Do nového bytu sa s maminou presťahovali pár dní po tom, ako ocina vzali do väzby. Určite to nebolo dlhšie ako mesiac. Keď bola prvýkrát na polícii, mamina jej povedala, ako má vypovedať, bola tam aj jej sestra a pán R.. Keď bola vypočutá na polícii, už žili v novom byte. Ona si neuvedomovala závažnosť toho, čo hovorí na polícii. Po tom, čo jej otca vzali do väzby, jej mamu navštevoval pán R.. Jej mamina s pánom R. žili spolu asi 5-6 rokov. Ako ocino odišiel, pán R. tam s nami už bol, ešte predtým, ako sa presťahovali. Pán R. im pomáhal aj pri sťahovaní. Povedala ocinovi, že má zlé svedomie kvôli tomu, ako vypovedala na polícii a on ju poprosil, či by to dala aj na papier. To je dôvodom prečo napísala čestné prehlásenie. Ona nikdy nebola svedkom toho, že by sa ocino vyhrážal jej mamine, že by jej ublížil, že by ju zabil. Ani od ďalšej osoby sa o takejto skutočnosti nedozvedela, iba od jej mamy. Svoju výpoveď na polícii považuje za nepodstatnú, vtedy mala len XX rokov. Tá výpoveď nebola z jej hlavy, mamina jej povedala, ako mám vypovedať.

Svedkyňa si najprv nepamätala na návštevu psychológa v Ružomberku, následne si spomenula, pričom poznamenala, že u psychológa vypovedala rovnako ako na polícii. Bolo to preto, lebo mamina jej povedala, ako má vypovedať. Nevie o tom, že jej mama žiadala, aby nebola v tejto veci vypočúvaná. Rovnako vypovedala preto, lebo si jej mama povedala, ako má vypovedať.

Poškodená Z. S. súdu predložila listiny o tom, že 1.2.2017 sa stretla s H.. T. ako aj s pánom X.. Pán X. spolu s pánom obhajcom ju žiadali, aby v tejto veci krivo svedčila, aby sa to poriešilo tak, aby pán X. nešiel do basy. Ona to nepodpísala, podpísala sa iba prvá listina, v ktorej je uvedené, že H.. T. ju nikdy neovplyvňoval a nerobil na ňu nátlak. Presne takto to, čo sa udialo vtedy, je to aj teraz kamufláž, ohľadom jej dcéry a jej bývalého.

Svedok H. R. si pamätá, že podpisoval čestné prehlásenie v tejto veci. Predchádzalo tomu to, že sa s D. náhodne stretol v J., on ho dobehol a oslovil ho. Išli spolu na kávu a potom sa rozprávali o Z. S., s ktorou obidvaja žili. D. mu začal rozprávať o týchto problémoch. D. mu rozprával kolobeh jeho života. Ako žili, ako sa hádali, boli tam aj nejaké napadnutia. Dokonca aj on bol z jej strany fyzicky napádaný. Tie hádky vyprovokovala vždy Z.. Po rozhovore s D. si uvedomil, že mohol dopadnúť rovnako, D. mu vravel, že mu poškodená robí takéto veci, že niečo obnovu kvôli nejakému napadnutiu. Ona keď si vypije rozpráva aj čo nemusí, bol aj svedkom toho, ako nahovávala svoje deti ako majú vypovedať po zatknutí D.. Bolo to v čase kedy žil s Z. S.. Presný deň si nepamätá, bolo to v roku 2012-2013. Vie, že J. hovorila, aby povedala, že ona bola prvá napadnutá, ale hádku vyprovokovala vždy prvá ona. Zrejme to bolo v obývačke, keď nahovárala J.. Chcela, aby J. vypovedala že - poškodená, bola napadnutá prvá D. X.. On toto nevidel, len to počul, bol v inej izbe. Motívom trestného oznámenia bolo to, že chcela žiť s ním, jeho už mala plné zuby a chcela sa ho zbaviť, že naňho niečo vymyslí. Ich súžitie skončilo z toho dôvodu, že z jej strany bolo nechutné fyzické napádanie, po nejakom čase odišla na návštevu ku bratovi do G. a po návrate mu oznámila, že odchádza do G., on nechcel ísť s ňou a ona odletela a viac ju nevidel. Nežili v spoločnej domácnosti, on mal svoj byt na R.H. a ona mala svoj byt. On sám napísal to čestné prehlásenie, dal ho overiť notárovi a poslal to D. na jeho adresu. Tú adresu pána X. si už nepamätá. Nevedel o tom, že podobné čestné vyhlásenie napísala aj dcéra J. X.. On si vzor čestného vyhlásenia pozrel na internete a podľa toho koncipoval svoje čestné vyhlásenie. Tá zhoda mohla nastať tým, že vzor mal z internetu. Poškodená chcela aj nový menší byt aj nového chlapa a chcela dosiahnuť to, keď sa D. vráti z basy, aby sa k nej nemohol vrátiť. Bolo to aj kvôli peniazom, na tom väčšom byte bola aj väčšia dlžoba, on jej s tým pomohol. Pomáhal pri sťahovaní poškodenej. Nevie presne uviesť, kedy došlo k výmene bytu. Bolo to rýchlo. On sa s poškodenou stretával od polovičky októbra - rok predtým ako zavreli D.. Mali spolu pomer už predtým. Keď prišla domov v podnapitom stave, čo bolo dosť často, dochádzalo k útokom z jej strany, dobila ho päšťami, na druhý deň jej povedal, že ešte raz keď sa ho dotkne, doláme jej ruky a ona mu povedala, že ak sa jej dotkne, že dopadne ako X.. Potom sa na dva týždne nasťahoval ku kamarátovi. Po istom čase mu posielala sms a dali sa znovu dokopy. Poškodená sa mu priznala, že v minulosti napadla pána X. nožom, pána X. neporanila nožom, ale porezala svojho švagra, ktorý išiel brániť pána X.. Poškodená pána X. mala plné zuby, potrebovala sa ho zbaviť, ona bola rada, že išiel do väzenia. Na toto všetko čo vypovedal, nemá dôkazy, o fyzickom napadnutí by mohla vypovedať sestra poškodenej, ale táto nechce vypovedať, nechce vypovedať proti svojej sestre. On nedal na poškodenú trestné oznámenie, lebo by mu nikto neveril. On je držiteľom zbrane a bál sa, že by ho poškodená mohla udať a že by dopadol ako X.. On sa s D. X. stretol v lete 2016 a vlni napísal to čestné vyhlásenie.

Poškodená poprela skutočnosti uvedené svedkom R., uviedla, že nič z toho, čo vypovedal, nie je pravda, žili spolu ani nie tri mesiace na ulici U.. Aj v trojizbovom aj v dvojizbovom byte bývali len s jeho dcérami a vnukom, nebývala tam s pánom R.. Má aj nájomné zmluvy, to môže aj zdokladovať. Čo sa týka pána R., prišli o bývanie na U. ulici kvôli tomu, že prišiel o prácu, pracoval ako šofér autobusu na SAD, kde spreneveril peniaze, nájom si delili na polovicu, potom ako prišiel o prácu sa museli z toho bytu vysťahovať. On si našiel vlastné bývanie a ona si našla malú garsónku, kde bývali aj s deťmi. Pán R. sa asi doteraz nevie zmieriť s tým, že sa rozišli. Keď hovoril, že sa rozišli, bolo to až po návrate z dovolenky v G.. Rozišli sa v dobrom, nie v zlom. Myslí, že medzi nimi sa nikdy v živote nič takéto nestalo, napádal ju aj pán R., má na to svedkov, videli to aj susedia. Raz sa aj jej vyhrážal, že má zbraň a že ju ňou zastrelí. Svedok aj včera volal jej otcovi, ktorému povedal, že proti nej svedčiť nepôjde.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí zotrval na návrhu s tým, že vzhľadom na nové skutočnosti, ktoré sú závažného charakteru, žiada obnovu konania povoliť.

Odsúdený v konečnom návrhu žiadal súd, aby obnovu konaniu povolil, nakoľko nevie, prečo by mal byť potrestaný za niečo, čo neurobil.

Prokurátor vo svojom konečnom návrhu uviedol, že navrhuje návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť, nakoľko neboli predložené také dôkazy, ktoré by umožňovali súdu právoplatný rozsudok zrušiť. Svedecké výpovede považuje za tendenčné zo snahou pomôcť odsúdenému.

V zmysle ustanovenia § 297 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na verejnom zasadnutí a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na verejnom zasadnutí vykonané.

Na podklade spisu tunajšieho súdu sp. zn. 23T/36/2012 súd zistil, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 26.07.2012, sp. zn. 23T/36/2012, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/103/2012 zo dňa 27.09.2012 uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b./ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je koncipovaná tak, aby bolo možné napraviť aj právoplatný rozsudok (odsudzujúci či oslobodzujúci) v dôsledku toho, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré sú tak závažné, že by mohli samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste, a teda odôvodnene zasiahnuť do nezmeniteľnosti a stability právoplatného rozhodnutia. Obnova konania sa týka len nedostatkov skutkových zistení. Možno ju povoliť len ak súd zistí splnenie zákonných podmienok v zmysle § 394 Tr. por. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou - odsúdeným (§ 396 ods. 3 Tr. por.) a smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je návrh prípustný - rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 26.07.2012, sp. zn. 23T/36/2012. Súd preto skúmal, či v danom prípade existujú zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v § 394 Tr. por. Po vykonanom dokazovaní zistil, že takéto podmienky splnené nie sú.

Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania opiera o dôvod uvedený v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť podmienky uvedené v citovanom ustanovení, teda musia byť preukázané skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme a tieto musia zároveň same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mať taký závažný obsah, že môžu viesť k inému rozhodnutiu (o vine či treste), než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie, ak by toto bolo v rozpore so skutkovým stavom veci. Skutočnosťou skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a spravidla ho bude potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi. Predtým

neznámy dôkaz bude dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní alebo dôkaz, ktorý síce vykonaný bol, ale s iným obsahom. Súd v konaní o povolenie obnovy konania nie je oprávnený preskúmať správnosť použitej právnej kvalifikácie a ani správnosť procesného postupu. V danom prípade navrhovaný dôkaz výsluchom svedka H. R. a svedkyne J. X. súd pripustil, avšak takto vykonané dôkazy spolu s čestnými prehláseniami svedkov, nepovažuje súd za dôkazy, ktoré by umožňovali súdu právoplatný rozsudok zrušiť. Svedecké výpovede ako aj čestné prehlásenia svedkov J. X. a H. R. súd považuje za nevierohodné, tendenčné a učinené so zjavnou snahou pomôcť odsúdenému vyhnúť sa výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol právoplatne uložený v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 23T/7/2015. K predloženým čestným prehláseniam hore uvedených svedkov je žiadúce uviesť, že aj keď svedkovia vypovedali že ich každý z nich sám napísal, z textu týchto čestných prehlásení nepochybne vyplýva podozrenie, že bolo koncipované jednou osobou zrejme s právnickým vzdelaním, nakoľko v oboch sú uvedené zhodné vyjadrenia - „s plnou vážnosťou čestne vyhlasujem,... To čo som v tomto čestnom vyhlásení uviedol je pravda a na znak tohto pripájam aj svoj úradne overený podpis a toto všetko som ochotný dosvedčiť aj osobne pred súdom“. Čo sa týka výpovede svedkyne J. X. na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.05.2017, ktorú súd nepovažuje za pravdivú, táto svedkyňa uviedla, že v predchádzajúcej výpovedi na polícii uvádzala, že „ocino fyzicky napádal maminu, že ju bil, že bola svedkom toho, ako v kúpeľni ocino napadol maminu, že jej otrieskal hlavu o umývadlo“ - čo však nie je pravdou. Tu súd poukazuje na výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 16.02.2012 (č.l.99-102 spisu), kde svedkyňa jednoznačne uviedla, že v ten večer nevidela že by otec mamu fyzicky napadol, že by ju udrel. Rovnako vtedy, v roku 2012, svedkyňa J. X. na otázku toho istého obhajcu - či jej niekto povedal ako má vypovedať - uviedla, že nikto jej nepovedal ako má vypovedať, pričom dnes už odlišne tvrdí, že ju na to nahovorila mamina - poškodená. Bez povšimnutia súd nemohol nechať i tú skutočnosť, že svedkyňa J. X. v roku 2012, potom čo vypovedala na polícii, bola podrobená znaleckému psychologickému skúmaniu ohľadom vierohodnosti jej výpovede a možného ovplyvňovania inou osobou, pričom znalkyňa J.. M. W. v posudku č.8/2012 uviedla, že svedkyňa nemá prejavy sugestibility a nie je ovplyvnená výpoveďou matky (bod č. 4 na č.l. 66 spisu). Radikálnu zmenu výpovede tejto svedkyne o 180 stupňov na verejnom zasadnutí súdu dňa 02.05.2017 si súd vysvetľuje použivúc slová samotnej poškodenej - „jej dcéra chce podľa nej otcovi pomôcť, nakoľko žije uňho v jeho domácnosti, nechce prísť o to, čo má, chce si to udržať, nechce mu urobiť zle, aby išiel do basy.“ Rovnako tak súd považuje výpoveď svedka H. R. za účelovú v snahe pomôcť kamarátovi - ods. D. X.. Tieto závery súdu sú navyše podporené i listinami nachádzajúcimi sa na č.l. 40-41 spisu, ktoré súdu predložila samotná poškodená a ku ktorým uviedla, že pán X. spolu s pánom obhajcom ju žiadali, aby v tejto veci krivo svedčila, aby sa to poriešilo tak, aby pán X. nešiel do basy.

Súd v tomto smere predovšetkým konštatuje, že účelom konania o povolenie obnovy konania nie je preskúmavanie zákonnosti, či odôvodnenosti pôvodného rozhodnutia ani posudzovanie viny odsúdeného. Posudzovanie takýchto otázok v rámci konania o povolenie obnovy by prekračovalo jeho zákonný rámec a účel, ktorý vyplýva z ustanovení Trestného poriadku. V konaní o povolenie obnovy konania sa nezisťuje správnosť (zákonnosť, odôvodnenosť) pôvodného rozhodnutia, ale sa posudzuje otázka, či nová skutočnosť, alebo dôkaz, ktorá bola súdu skôr neznáma, by mohla odôvodniť iné rozhodnutie ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Podľa záveru súdu však takéto nové dôkazy či iné skutočnosti preukázané neboli. Je potrebné tiež zdôrazniť spoločenský záujem na stabilite nášho právneho systému, keď nie je možné vytvárať priestor pre potenciálnu trojinštančnosť súdneho konania v prípade nespokojnosti niektorej z procesných strán s právoplatným rozhodnutím v tej - ktorej konkrétnej trestnej veci.

Nakoľko odsúdený, ktorý podal návrh na obnovu konania, náležite nepreukázal existenciu podmienok na jej povolenie podľa § 394 Tr. poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania v súlade s § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do 3 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Martin. O prípadnej sťažnosti rozhodne Krajský súd v Žiline. Sťažnosť má odkladný účinok.